

РЕШЕНИЕ

№ 358

гр. Шумен, 14.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XV-И СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламена К. Недялкова

при участието на секретаря Ц. В. К.
като разгледа докладваното от Пламена К. Недялкова Административно наказателно дело № 20233630201725 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление №23 – 0869 - 001196/04.07.2023г. на Началник сектор „ПП“ към ОДМВР - Шумен, с което на основание чл.53 от ЗАНН и чл.175 ал.3 предл.1 от ЗДвП на И. Х. Д., ЕГН ***** от гр.Шумен, са наложени административно наказание "глоба" в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца. Жалбоподателят моли съда да отмени наказателното постановление като неправилно, противоречащо на материалния закон и необосновано като излага конкретни доводи за това. Не оспорва фактическите обстоятелства. Сочи, че не е знаел, че МПС било с прекратена регистрация, поради което не било налице виновно поведение. В съдебно заседание, редовно призован не се явява. Явява се процесуален представител – адв.С.О. от ШАК, която поддържа жалбата. Моли за присъждане на направените разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Процесуалния представител на въззиваемата страна, моли съда да потвърди издаденото наказателно постановление като правилно и законосъобразно като излага доводите си затова. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

От събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установи следното от фактическа страна:

Автобус „Сетра С 411 ХД с рег. № Н 1180 КА е бил собственост на ЕТ А. ТУР – А. Д.а, гр.Шумен, със собственик А. Х.а Д.а. От вписаните обстоятелства в Търговския регистър е видно, че на 22.03.2023г. е вписано прехвърляне на търговското предприятие на ЕТ А. ТУР – А. Д.а, гр.Шумен на „А. ТУР“ ЕООД с ЕИК ****, с управител и едноличен собственик на капитала А. Х.а Д.а. С прехвърлянето на предприятието собственик на МПС - автобус „Сетра С 411 ХД с рег. № Н 1180 КА, е станал правоприемника - „А. ТУР“ ЕООД с ЕИК ****.

Чрез електронния портал на МВР на 16.03.2023г. бил регистриран договора за прехвърляне на предприятието. В двумесечен срок новият собственик - „А. ТУР“ ЕООД с ЕИК ****, не пререгистрирал придобития автобус „Сетра С 411 ХД“ с рег. № Н 1180 КА, поради което на 18.05.2023г. регистрацията му била служебно прекратена.

На 05.06.2023г. в 06.50 часа свидетелите Г. Ю. И. и Л. М. С. – служители в сектор „ПП“ при ОДМВР – Шумен, в гр.Шумен на ул. „Съединение“ извършили проверка на управлявания от жалбоподателя И. Х. Д. автобус „Сетра С 411 ХД с рег. № Н 1180 КА. В хода на проверката констатирали, че автобуса управляван не е регистриран по надлежният ред за Р България, тъй като същият е с прекратена регистрация по чл.143 ал.15 от ЗДвП на 18.05.2023г. При проверката били снети обяснения от водача – жалб. Д., в които последния не оспорил констатираното нарушение излагайки, че автобуса е собственост на дружество на съпругата му и не е знаел, че е с прекратена регистрация. За това обстоятелство не бил уведомен от съпругата си. За констатираното нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП св.Г. И. на 05.06.2023г. съставил срещу жалбоподателя АУАН серия ГА №960117, в който е отразено, че няма възражения. Жалбоподателят не се е възползвал от законното си право да депозиращ писмени възражения в законоустановения 3-дневен срок.

След констатиране на нарушението и съставяне на АУАН на 05.06.2023г. в 09.09 часа МПС било регистрирано в сектор ПП при ОДМВР – Шумен.

Във връзка с констатираното управление на МПС с прекратена регистрация е била образувана преписка вх.№2565/23г. по описа на РП – Шумен, с оглед евентуално извършено престъпление по чл.345 ал.2 от НК. С постановление от 22.06.2023г. прокурор при Районна прокуратура гр.Шумен отказал за образува досъдебно производство и прекратил преписката като е приел, че не се касае за умишлено деяние, поради което липсва субективна страна на състава на престъплението. След постановения отказ на Районна прокуратура гр.Шумен, административно-наказващият орган издал обжалваното НП като възприел изцяло констатациите съдържащи се в АУАН. На основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП на жалбоподателя са наложени административно наказание "глоба" в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП.

Така изложената фактическа обстановка се потвърждава от събрани по делото писмени доказателства, както и от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели, чийто показания подкрепят изцяло събраните по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, че жалбоподателят е извършил визираното в акта и в НП нарушение по следните правни съображения: В хода на административно – наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на жалбоподателя. Административно-наказателното производство е започнало с редовно съставен акт, съдържащ всички минимално изискуеми по смисъла на чл.42 от ЗАНН реквизити, Същият е предявен и връчен на жалбоподателя. В НП също се съдържат всички минимално изискуеми по силата на чл.57 от ЗАНН реквизити. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава, поради което изложеният довод в тази насока е неоснователен.

Същественото в административно – наказателното производство е да се установи : има ли административно нарушение, извършено ли е то от лицето посочено като нарушител и дали това лице го е извършило виновно.

Административно – наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП, за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП. Съгласно приетата за нарушена разпоредба чл.140 ал.1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. За това нарушение чл.175 ал.3 пр. 1 от ЗДвП предвижда налагане на глоба в размер от 200лева и лишаване от право да се управлява МПС за срок от шест месеца на водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред.

Не се спори, че на 05.06.2023г. в 06.50 часа в гр.Шумен жалбоподателят е управлявал автобус „Сетра С 411 ХД с рег. № Н 1180 КА, собственост на „А. ТУР“ ЕООД с ЕИК **** на път, отворен за обществено ползване. Безспорно е установено от доказателствата по делото, а и не се оспорва и от жалбоподателя, че към този момент автомобилът е бил със

служебно прекратена регистрация, т.е. на процесната дата и място, жалбоподателят е управлявал нерегистриран по надлежния ред за Р България автобус. Съдът кредитира напълно показанията на свидетелите, тъй като показанията им изясняват в пълнота всички факти и обстоятелства във връзка с възприетото от тях действие на жалбоподателя. Освен това няма данни по делото, които да създават съмнения относно обективността и безпристрастността на тези свидетели, или да сочат на наличието на мотив да набедят жалбоподателя в нарушение, което не е извършил. Кореспондират със събраните по делото писмени доказателства.

Съобразно определението по §6 т.18а от ДР на ЗДвП и §2, т. 4 от ДР на Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства – „Регистрация“ е административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер. Съгласно чл.4 ал.1 от Наредба № I-45 собственикът е длъжен да представи превозното средство и необходимите документи в определения срок за извършване на регистрация, промяна в регистрацията или прекратяване на регистрацията, а според чл.145 ал.2 от ЗДвП приобретателят на регистрирано МПС е длъжен в срок до 1 месец да регистрира придобитото МПС в службата по регистрация по постоянен адрес. След валидно осъществена промяна на собствеността върху превозното средство и непредприемане на действия от страна на новия собственик в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в съответната служба за регистрация, същото следва да бъде квалифицирано като моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, по смисъла на чл. 140 ал. 1 от ЗДвП. Статуса „не регистрирано по надлежния ред моторно превозно средство“ е пряка последица от неизпълнение в срок на задължението по 145 ал.2 от ЗДвП. Нерегистрирането на превозното средство по реда на 145 ал.2 от ЗДвП само по себе си е пречка, то да бъде управлявано по пътищата, отворени за обществено ползване.

Съдът намира, че в хода на съдебното производство безспорно се установи, че нарушението, за което е санкциониран жалбоподателят е извършено от обективна страна.

За да бъде ангажирана административно – наказателната отговорност на едно лице, нормата на чл. 6 от ЗАНН визира като изискване наличието на вина. Последната, с оглед разпоредбата на чл. 7 може да бъде проявена в двете форми – умишъл и непредпазливост. При последната деецът макар да не е желал настъпването на вредоносен резултат, е могъл да знае и е бил длъжен да знае, че върши нарушение и, че вредоносният резултат ще настъпи. За да се приеме, че е извършено нарушението, а именно неизпълнение на задължението да се управляват по пътищата, отворени за обществено ползване само МПС, които са регистрирани, е необходимо да са налице и доказателства, от които може да се направи несъмнен извод, че нарушителят е бил наясно с обстоятелството, че управляваният от него автомобил е с прекратена регистрация. В производството не се събраха доказателства, че преди да предприеме управлението на автобуса жалбоподателят е знаел, че същият е с прекратена регистрация, поради което не се касае за умишлено нарушение.

При преценка на субективната страна на административното нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДвП, съдът намира, че следва да се съобрази и обстоятелството, какво качество има санкционираното лице. Съгласно разпоредбата на чл.143 ал.15 от ЗДвП служебното прекратяване на регистрацията настъпва автоматично, ако новият собственик не изпълни задължението си в двумесечен срок да пререгистрира автомобила. За тези действия на контролните органи собственикът не се уведомява. Т.е. задължението за регистрация на придобитото МПС е на собственика. В конкретният случай „А. ТУР“ ЕООД с ЕИК **** е придобило собствеността върху автобус „Сетра С 411 ХД с рег. № Н 1180 КА в предвидената за това форма и не е изпълнило задължението си да го регистрира, което довело и до служебно прекратяване на регистрацията на 18.05.2023г. Приобретателят на моторно превозно средство, което той не е регистрирал по реда и в срока по 145 ал.2 от ЗДвП, следва да знае, че това превозно средство не е регистрирано по надлежния ред и съответно не е снабдено с административно разрешение да участва в пътното движение. Доказателствата сочат, че към момента на проверката жалбоподателят не е бил собственик на управлявания от него автобус. Явява се единствено водач на МПС и за него няма

задължение да регистрира МПС. За административните нарушения не се изиска умисъл, достатъчно е да са извършени по непрепазливост. За да е непрепазливост е необходимо кумулативно деецът да е бил длъжен и да е могъл да предвиди общественотоопасния резултат, като възможността на лицето да предвиди и предотврати резултата се преценява не изобщо, а конкретно за всеки отделен случай и то в рамките на дължимото поведение. В конкретната ситуация, според обясненията на жалбоподателя дадени при извършване на проверката автобуса бил на дружество собственик на съпругата му и не е знаел, че е с прекратена регистрация, тъй като за това обстоятелство не бил уведомен от съпругата си. Също така в жалбата излага, че доколкото дружеството, в качеството му на собственик, не знаело за прекратената регистрация, тъй като не било уведомено за това обстоятелство, на още по – голямо основание незнанието било налице по отношение на него, тъй като работел на трудов договор като шофьор в дружеството и от страна на последното му били връчени необходимите документи, вкл. голям и малък регистрационен талон на МПС. Счита, че нарушението не е извършено виновно, а поради незнание на обстоятелствата, които той не е могъл и не е бил длъжен да знае.

Незнанието на фактическите обстоятелства принадлежащи към състава на вмененото нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДвП изключват умисъла относно това нарушение – арг. от чл.14 ал.1от НК, вр.чл.11 от ЗАНН относно обстоятелствата изключващи отговорността. Посочената разпоредба се отнася и за непрепазливите деяния, но само когато незнанието на фактическите обстоятелства не се дължи на непрепазливост. В конкретната ситуация се касае за непрепазливо деяние. По делото се установи, че водачът – жалб. И. Д. е съпруг на А. Х.а Д.а, която се явява собственик на праводателя ЕТ А. ТУР – А. Д.а, гр.Шумен и управител и едноличен собственик на капитала на правоприемника „А. ТУР“ ЕООД с ЕИК ****, поради което жалбоподателят е могъл да получи информация от собственика на МПС. Съпругата на жалбоподателя, в качеството ѝ на собственик и управител на дружеството придобило автобуса е била длъжна да знае, че има задължение да го регистрира, непознаването на закона не извинява никого. От своя страна жалбоподателят преди да предприеме управлението на автобуса е бил длъжен да знае дали са налице пречки МПС да бъде управлявано по пътищата, отворени за обществено ползване, поради което съдът намира, че нарушението е осъществено и от субективна страна при форма на вина - непрепазливост.

Предвид гореизложеното съдът намира, че в хода на съдебното производство безспорно се установи, че нарушението, за което е санкциониран жалбоподателя е консумирано виновно от лицето, посочено като нарушител. Съдът счита, че е налице приложното поле на визираните в обжалваното НП законови разпоредби. Наказващият орган се е съобразил с действителната фактическа обстановка. Извършеното от жалбоподателя деяние е съставомерно и е основание за реализирането на административно – наказателна отговорност. По делото не съществува спор относно личността на административно – наказателно отговорното лице, качеството му на водач на МПС. От обективна страна осъщественото деяние съдържа признаците на административно нарушение на транспортното законодателство в частта му за спазване на законоустановения режим за движение по пътищата в Р България. Административно - наказващият орган правилно е издирил и приложил действащата за това нарушение санкционна разпоредба, а именно чл.175 ал.3 предл.1 от ЗДвП. Наложеният наказателен размер.

Административно - наказващият орган е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което предвид изхода на делото и доколкото в открито съдебно заседание е осъществено процесуално представителство от В. Д. – гл. юрисконсулт, се явява основателно и на основание чл.63д ал.3 от ЗАНН следва на ОДМВР - Шумен да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от ЗПП. Съгласно чл.37 ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150 лева в производствата по ЗАНН. В настоящия случай процесуалният представител на АНО – е осъществил процесуално представителство в едно открито съдебно заседание, в които са разпитани само двама свидетели, делото не се отличава с фактическа или правна сложност,

поради което съдът намира за справедливо да бъде определено и присъдено възнаграждение в минималния размер, а именно 80 лева. Предвид изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на направени разноски и неоснователно.

Водим от горното и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №23 – 0869 - 001196/04.07.2023г. на Началник сектор „ПП“ към ОДМВР - Шумен, с което на основание чл.53 от ЗАНН и чл.175 ал.3 предл.1 от ЗДвП на И. Х. Д., ЕГН ***** от гр.Шумен, са наложени административно наказание "глоба" в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца.

ОСЪЖДА И. Х. Д., ЕГН ***** от гр.Шумен да заплати на ОДМВР гр.Шумен юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____